

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium hominis christiani - Cod. Ettenheim-Münster 79

[S.l.], [18. Jahrh.]

Caput VIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-108661](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-108661)

Iur. non ament, nequaquam tamen eas invite
 tolerant. Neq[ue] enim voluntalem à Deo aver-
 sam habent, sed libenter divina iustitia con-
 sentiunt, sanè de adipiscendâ post ^{caridè} penarum
 finem aeternæ beatitudinis gloriâ ^{sunt} nec ad hanc
 vitam: in quâ multa peccandi pericula sunt: et
 redire vellent. Sed et: ut dicamus: si liber eis pate-
 ret introitus ad ipsum regnum caeleste cum gratio-
 sa reverentiâ subducerent se, et ingredi nollent,
 quousq[ue] per plenam purgationem tantâ felicitate
 digna reddita forent: scientes, nihil inquinatū
 illi Summa puritati perfecte coniungi copulariq[ue]
 debere. Qualibet earum dicit id, quod fidelis
 quisq[ue] in tribulatione constitutus dicere solet,
 videlicet: iram Domini portabo, quoniam pec-
 cavi ei, donec causam meam iudicet, et faciat
 iudicium meum: expectabo Deum, Salvatorem
 meum, educet me in lucem, et videbo iustitiam
 eius. Blosi: Enchirid: parv: L. 2. C. 4.

Caput VIII.

Verba consolatione plena pro eò, qui in
 sine vita se ad Deum convertit, ex Blosi
 in consol. puf.

I Tu, qui in ultimâ aetate iter iustitiæ ingre-
 di cepisti, iamq[ue] bona voluntatis es, quare sic
 trepidas, ac tantâ tristitiâ deprimeris, quasi nul-
 la tibi salutis spes esset relicta: recordare quax,
 recordare misericordissimi, benignissimi, dulcis-
 simiq[ue] redemptoris tui Jesu Christi, qui venit
 in hunc mundum peccatores salvos facere, pro eis

incarnatus est, pro eis laboravit, acerbam passionem
 pertulit, sanguinem fudit, et mortuus est. Il-
 lum magis in honorare, vel maiori iniuria af-
 ficere non potes, quam si propter multitudi-
 nem, diuturnitatem, aut enormitatem scelerum
 duorum, de eius pietate, misericordia, ac boni-
 tate desperes. Quamvis igitur vita huius termi-
 no proximus inceperis te corrigere, et forte non
 nisi uno anno, vel uno mense, aut uno die hic
 vivere habeas: non est tamen quod perturbes,
 nimiaque pusillanimitate deiciaris: sed est un-
 de plurimum gaudeas, considerans immensam
 Dei erga te clementiam, qui te ante obitum
 tuum ad se revocavit, bonam voluntatem tibi
 donans: quicquid ut B. Bernardus ait: non ad-
 modum attendit in homine, quid fuerit, sed quid
 iam esse velit.

II

Quod si deperditum, et in vanitatibus ac peccatis
 consumptum vite preterite tempus te angit: rursus
 consoletur, ac pia firmaque fiducia stabiliat ani-
 mum tuum. parabola illa evangelica, ubi legis,
 eos, qui hora undecima a patre familias con-
 ducti, atque in vineam missi sunt, id est, qui in
 senectute, et ultima aetate sobrie, iuste, ac pie
 vivere ceperunt, licet una dumtaxat hora labor-
 assent, denarium aeternae beatitudinis recepisse,
 sicut et illi, qui tota die laboraverant, seu ab ip-
 sa pueritia vel iuventute Deo servierant. —
 Hinc iterum in evangelio salvator beatos di-

529
cit, non solum illos, qui in prima aut secun-
da, sed etiam, qui in tertia vigilia parati inven-
iuntur.

III.

Neq; inordinata formidine concuti debes, prop-
ter propriorum meritorum inopiam: nam cum
iam per bonam voluntatem, et Dei gratiam
veramq; charitatem coniunctus sis Christo tan-
quam vivum membrum particeps eris merito-
rum eius, et omnium electorum ipsius: accipi-
es revera hereditatem caelestem, quia de numero
filiorum Dei es. Plane iam ex illis es, de qui-
bus Paulus Apostolus loquitur, et dicit: nihil
damnationis est his, qui sunt in Christo Jesu,
qui non secundum carnem ambulant.

IV.

Itaq; iam letus expectare, et potes, et debes beatam
spem, ut idem Paulus ait: et adventum gloriae
magni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi,
qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redime-
ret ab omni iniquitate, et mundaret sibi populum
acceptabilem, sectatorem bonorum operum. Jam
cum ingenti gaudio audire te aequum est etiam
haec verba: Jesus Christus traditus est propter
delicta nostra, et surrexit propter iustificatio-
nem nostram. Et ista: in hoc est charitas,
non quasi nos dilexerimus Deum, sed quonia
ipse prior dilexit nos, et misit filium suum
propitiationem pro peccatis nostris. Item ista:

^{lavit}
Jesus Christus diluit nos a peccatis nostris in
sanguine suo.

V.

sed metuis fortasse, ne te hinc migrantem
pana purgatorii excipiant. At istis quoque me-
tus nimius deponendus est. omnino expedit
tibi, ut resignes te totum Deo, sinasque eum fac-
cere tecum, quod voluerit. Sicut diligis eius mi-
sericordiam, ita diligas oportet et iustitiam ipsius,
Pater est indulgentissimus, qui sive in hac vita,
sive in purgatorio filios suos a peccatis et vi-
tiis corde iam aversos, atque ad se conversos flagel-
let, non nisi paterno affectu id facit. Nihil du-
biles de tam amabilis Patris pietate. Quando
iam illi placere vere desideras, ac tudes, dolesque,
quod eum unquam offenderis: hinc te migrante
non acerbe, sed benigne suscipiet, sinusque mi-
sericordia sua confovebit. Etiam si ad purgatori-
um deductus fueris, non carebis illic refrigerio
et consolatione, certus de tua salute, ac futura
beatitudine: gratiusque tibi erit ibi esse, quam
hic, ubi multae occasiones offendendi Deum ha-
bentur. Unde legimus, quemdam sanctum vi-
rum haec aut similia verba dixisse: si pro com-
posito haberem, me post mortem per venturum
ad purgatorium: paratissimus essem mox colli
gladio subicere, ut certus esse possem de mea
salute.

Caput IX.

Homagia Deo in articulo mortis
prestanda.

secun-
inveni-
bes, prop-
a cum-
atiam-
istolan-
merit-
s: accipi-
e numero-
es de qu-
t: nihil
sto Jan-
baban
implora
Christi,
redime-
opalum
m. Jan-
al chian
st prop-
ificatio-
hariter-
d quom-
m suum
Plem ista

6

l

4

77